

EBA/GL/2016/06

13/12/2016

Ohjeet

vähittäispankkituotteiden ja -palvelujen
myyntiin ja tarjontaan liittyvistä
palkitsemisperiaatteista ja -käytännöistä

1. Noudattamista ja ilmoittamista koskevat velvoitteet

Näiden ohjeiden asema

1. Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010¹ 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.
2. Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

3. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 13/02/2017 noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2016/06". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.
4. Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Aihe, soveltamisala ja määritelmät

Aihe ja soveltamisala

5. Näissä ohjeissa määritetään vaatimukset, jotka koskevat palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen suunnittelua ja toteutusta 17 kohdassa määriteltyjen laitosten tarjotessa pankkituotteita ja -palveluja kuluttajille. Tarkoituksena on suojella kuluttajia myyntihenkilöstön palkitsemisen aiheuttamilta ei-toivotuilta vaikutuksilta.
6. Ohjeissa annetaan yksityiskohtaista tietoa siitä, miten finanssilaitosten tulisi toteuttaa käytännössä asiaan sovellettavissa EU-direktiiveissä asetettuja erityissäännöksiä. Tällaisia säännöksiä ovat muun muassa i) direktiivin 2013/36/EU² 74 artiklan 3 kohta ja 75 artiklan 2 kohta, joissa EPV:lle annetaan valtuus laatia ohjeita luottolaitosten ohjaus- ja hallintojärjestelmistä, kuten palkitsemisperiaatteista ja -käytännöistä; ii) direktiivin 2014/17/EU³ 7 artiklan 2 kohta, jossa jäsenvaltioita vaaditaan varmistamaan, että tapa, jolla luotonantajat ja luotonvälittäjät palkitsevat henkilöstönsä, ei estä niitä toimimasta rehellisesti, tasapuolisesti, avoimesti ja ammattimaisesti eikä ottamasta huomioon kuluttajan oikeuksia ja etuja, ja iii) direktiivin (EU) 2015/2366⁴ 11 artiklan 4 kohta ja direktiivin 2009/110/EY⁵ 3 artiklan 1 kohta, joissa vaaditaan, että maksulaitoksilla ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksilla on oltava käytössään palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä koskevilta osin toimiva ohjaus- ja hallintojärjestelmä.
7. Nämä ohjeet eivät koske palkkioita, joita laitokset maksavat luotonvälittäjille (ja joita kutsutaan usein myös välityspalkkioiksi), eivätkä ne vaikuta palkitsemissäntöihin, joista on säädetty direktiivissä 2014/17/EU⁶ ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdassa, jossa edellytetään, että kun luotonantajat palkitsevat luotonvälittäjiä, niiden on tehtävä se tavalla, joka ei estä luotonantajaa, luotonvälittäjää tai nimettyä edustajaa toimimasta rehellisesti, tasapuolisesti, avoimesti ja ammattimaisesti ja ottamasta huomioon kuluttajien oikeuksia ja etuja.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/2366, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 2002/65/EY, 2009/110/EY ja 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta sekä direktiivin 2007/64/EY kumoamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta (EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7).

⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/17/EU, annettu 4 päivänä helmikuuta 2014, kuluttajille tarkoitetuista kiinteää asunto-omaisuutta koskevista luottosopimuksista ja direktiivien 2008/48/EY ja 2013/36/EU sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta (EUVL L 60, 28.2.2014, s. 34).

8. Nämä ohjeet koskevat pankkituotteita ja -palveluja, joihin sovellettavien säädösten nojalla laitoksilla on lupa toteuttaa 17 kohdassa määriteltyjä toimintoja.
9. Nämä ohjeet eivät myöskään estä soveltamasta alakohtaisessa lainsäädännössä ja erityisesti direktiivin 2014/17/EU 7 artiklan 4 kohdassa asetettuja tiukempia vaatimuksia kyseisen direktiivin 4 artiklan 21 alakohdassa määriteltyjen luottosopimuksia koskevien neuvontapalvelujen tarjontaan.
10. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita näiden ohjeiden soveltamista myös muihin yhteisöihin kuin 17 kohdassa määriteltyihin laitoksiin ja erityisesti
 - a. muihin välittäjiin kuin direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 5 alakohdassa määriteltyihin luotonvälittäjiin;
 - b. direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 8 alakohdassa määriteltyihin nimettyihin edustajiin.
11. Toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita näiden ohjeiden soveltamista muihin kuin 17 kohdassa määriteltyihin kuluttajiin, kuten mikroyrityksiin sekä pieniin ja keskisuuriin yrityksiin (pk-yrityksiin).
12. Lisäksi toimivaltaiset viranomaiset voivat harkita näissä ohjeissa asetettujen palkitsemista koskevien vaatimusten ulottamista (myös välityspalkkioiksi kutsuttuihin) palkkioihin, joita finanssilaitokset maksavat luotonvälittäjille.
13. Kun näissä ohjeissa esitetään lopputulos, se voidaan saavuttaa erilaisin keinoin. Toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida finanssilaitoksen käyttämien keinojen asianmukaisuuden sen liiketoimintamalli, koko ja toiminnan monimuotoisuus huomioon ottaen.
14. Näiden ohjeiden täytäntöönpano ei vaikuta luottolaitoksille asetettuun vaatimukseen noudattaa EPV:n ohjeita direktiivin 2013/36/EU 74 artiklan 3 kohdassa ja 75 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista moitteettomista palkitsemisjärjestelmistä sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan mukaisista tiedonantovelvollisuuksista.

Keitä ohjeet koskevat

Keitä nämä ohjeet koskevat

15. Ohjeet osoitetaan
 - a. asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa määritellyille toimivaltaisille viranomaisille (EPV viranomainen). Siltä osin kuin on kyse 17 kohdassa olevassa laitosten määritelmässä tarkoitetuista luotonantajista ja luotonvälittäjistä, jotka eivät ole kyseisessä määritelmässä tarkoitettuja luottolaitoksia, maksulaitoksia tai sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia, ohjeita sovelletaan siinä määrin kuin

viranomaiset on nimetty toimivaltaisiksi varmistamaan niiden direktiivin 2014/17/EU säännösten soveltaminen ja täytäntöönpano, joita nämä ohjeet koskevat.

- b. asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 1 alakohdassa määritellyille finanssilaitoksille.

Viranomaiset, joille ilmoitusvaatimukset on osoitettu

16. Riippumatta siitä, koskeeko 15 kohta EPV-viranomaista, silloin kun jäsenvaltio on nimennyt direktiivin 2014/17/EU 5 artiklan mukaisesti useamman kuin yhden viranomaisen, joista yksi ei ole EPV-viranomainen, kyseisen artiklan nojalla nimetyn EPV-viranomaisen tulisi direktiivin 2014/17/EU 5 artiklan 3 kohdan nojalla laadittuja kansallisia järjestelyjä rajoittamatta
- a) ilmoittaa näistä ohjeista ja niiden voimaantulosta viipymättä toiselle nimetylle viranomaiselle;
 - b) pyytää kirjallisesti kyseistä viranomaista harkitsemaan ohjeiden soveltamista;
 - c) pyytää kirjallisesti kyseistä viranomaista ilmoittamaan joko EPV:lle tai EPV-viranomaiselle kahden kuukauden kuluessa a alakohdassa tarkoitettua ilmoituksesta, soveltaako tai aikooko tämä soveltaa ohjeita; ja
 - d) tarvittaessa toimittaa EPV:lle c alakohdan nojalla saadut tiedot viipymättä.

Määritelmät

17. Ellei toisin ilmoiteta, tässä kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä annettuja määritelmiä käytetään näissä ohjeissa samassa merkityksessä. Lisäksi näissä ohjeissa tarkoitetaan

kuluttajalla	luonnollista henkilöä, joka toimii muussa kuin liike-, yritys- tai ammattitoimintaansa liittyvässä tarkoituksessa
laitoksilla	a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 ⁷ 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia; b) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 2 alakohdassa määriteltyjä luotonantajia; c) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 5 alakohdassa määriteltyjä luotonvälittäjiä; d) direktiivin (EU) N:o 2015/2366 4 artiklan 4 alakohdassa

⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

määriteltyjä maksulaitoksia;

- e) direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 1 alakohdassa määriteltyjä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitoksia.

pankkituotteilla ja/tai - palveluilla	a) direktiivin 2014/17/EU 4 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä luottosopimuksia; b) direktiivin 2014/49/EU ⁸ 2 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä talletuksia ⁹ ; c) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 12 alakohdassa määriteltyjä maksutilejä; d) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 3 alakohdassa määriteltyjä maksupalveluja; e) direktiivin (EU) 2015/2366 4 artiklan 14 alakohdassa määriteltyjä maksuvälineitä; f) direktiivin 2013/36/EU ¹⁰ liitteessä 1 olevassa 5 kohdassa tarkoitettuja muita maksuvälineitä; g) direktiivin 2009/110/EY 2 artiklan 2 alakohdassa määriteltyä sähköistä rahaa; ja h) edellä a alakohdassa mainittujen lisäksi muita direktiivin 2013/36/EU liitteessä 1 olevassa 2 kohdassa tarkoitettuja ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 1 artiklan 5 kohdan e alakohdan mukaisia luottoja.
hallitus	yhtä tai useampaa laitoksen elintä ¹¹ , joka on nimetty kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja jolla on toimivalta vahvistaa laitoksen strategia, tavoitteet ja yleinen johtaminen ja joka valvoo ja seuraa johdon päätöksentekoa ja johon kuuluvat laitoksen toimintaa tosiasiallisesti johtavat henkilöt.
asiaankuuluvilla	luonnollisia henkilöitä, jotka

⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

⁹ Talletuksilla tarkoitetaan kaikenlaisia talletuksia. Direktiivillä 2014/65/EU (jäljempänä 'rahoitusmarkkinadirektiivi II') ulotetaan tietyt organisaatioon ja liiketoiminnan harjoittamiseen liittyvät säännöt kyseisen direktiivin 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti sen 4 artiklan 1 kohdan 43 alakohdassa määriteltyä strukturoiduksi talletuksiksi kutsuttujen talletusten alaryhmää. Rahoitusmarkkinadirektiivin II palkitsemissäntöjä, mukaan lukien tulevat delegoidut säädökset lisätasmennyksistä, jotka liittyvät kyseisen direktiivin 16 artiklan 3 kohtaan ja 24 artiklan 10 kohtaan, sovelletaan strukturoituihin talletuksiin, joten nämä ohjeet eivät koske niitä.

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

¹¹ Laitosten johtamisrakenteet poikkeavat toisistaan EU-maissa. Joissain maissa on käytössä yksitasoinen organisaatio, eli hallituksen valvonta- ja johtamistehtäviä hoitaa vain yksi elin. Toisissa maissa on käytössä kaksitasoinen organisaatio, jossa on kaksi toisistaan riippumatonta elintä: toinen johtamistehtävää varten ja toinen johtamistehtävän valvontaa varten.

henkilöillä	a) työskentelevät laitoksen palveluksessa ja tarjoavat suoraan pankkituotteita tai -palveluja asiakkaille; tai b) työskentelevät laitoksen palveluksessa ja johtavat suoraan tai välillisesti a alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä.
palkitsemisella	kaikenlaisia kiinteitä ja muuttuvia palkkioita, kuten maksuja sekä rahamääräisiä ja muita etuja, joita laitokset myöntävät tai joita niiden puolesta myönnetään asiaankuuluville henkilöille suoraan. Muita kuin rahamääräisiä etuja voivat olla muun muassa uralla eteneminen, sairausvakuutus, auton tai matkapuhelimen tarjoaminen tai niistä annettavat alennukset, runsaat edustustilit tai seminaarit.

Ulkoistaminen

18. Jos laitoksen toiminta on kokonaan tai osittain ulkoistettu kolmansille osapuolille tai sen toteuttamisesta vastaa jokin toinen yhteisö muulla tavoin, laitosten tulisi varmistaa, että nämä noudattavat ulkoistamisesta annetuissa CEBS:n ohjeissa (Guidelines on outsourcing)¹² asetettuja vaatimuksia. Tämä koskee erityisesti CEBS:n ohjetta 2, jossa määrätään, että ulkoistamiseen tai ulkoistettuihin toimintoihin liittyvien riskien asianmukaisesta hallinnasta vastaa viime kädessä ulkoistavan laitoksen toimiva johto.

3. Voimaantulo

Voimaantulopäivä

19. Näitä ohjeita sovelletaan 13. tammikuuta 2018 alkaen.

4. Ohjeet palkitsemisperiaatteista ja -käytännöistä

1. Suunnittelu

- 1.1. Laitosten tulisi suunnitella ja toteuttaa palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt siten, että niissä otetaan huomioon kuluttajien oikeudet ja edut. Laitosten tulisi huolehtia erityisesti siitä, ettei rahamääräisessä palkitsemisessa ja/tai muissa palkitsemimuodoissa oteta

¹² [CEBS:n ohjeet ulkoistamisesta \(2006\)](#).

käyttöön kannustimia, joiden avulla asiaankuuluvat henkilöt ajavat omia etujaan tai laitoksen etuja kuluttajien vahingoksi.

- 1.2. Palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä suunnitellessaan laitosten tulisi arvioida aiheuttavatko tällaiset periaatteet ja käytännöt riskejä kuluttajien vahingoksi, ja laitosten tulisi ehkäistä tällaisten riskien syntymistä.
- 1.3. Laitosten henkilöstötoiminnon tulisi olla mukana palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen suunnittelussa ja antaa siihen tarvittavia tietoja. Lisäksi riskien hallinnan ja säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamista valvovien toimintojen, jos sellaiset on perustettu, tulisi osallistua tehokkaasti palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen suunnitteluun.
- 1.4. Asiaankuuluvan henkilön työsuorituksen arvioimiseksi laitosten tulisi määritellä palkitsemisperiaatteisiin ja -käytäntöihin asianmukaiset arviointiperusteet, joita käytetään työsuorituksen arvioinnissa. Arviointiperusteiden määrittelyssä tulisi ottaa huomioon kuluttajien oikeudet ja edut.
- 1.5. Laitosten tulisi palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen suunnittelun yhteydessä harkita sekä laadullisten että määrällisten arviointiperusteiden käyttöä muuttuvien palkkioiden tason määrittämistä varten voidakseen varmistaa, että kuluttajien oikeudet ja edut otetaan riittävästi huomioon.
- 1.6. Laitosten ei tulisi suunnitella palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä sellaisiksi, että
 - a. niissä yhdistetään palkitseminen yksinomaan määrälliseen tavoitteeseen, joka koskee pankkituotteiden ja -palvelujen tarjoamista; tai
 - b. niillä edistetään muita tuotteita enemmän tietyn tuotteen tai tuoteryhmän tarjontaa: tällaiset tuotteet voivat olla esimerkiksi laitokselle tai asiaankuuluvalla henkilölle tuottoisampia kuluttajan vahingoksi.
- 1.7. Kun palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt mahdollistavat muuttuvien palkkioiden maksamisen, laitosten tulisi varmistaa, että palkitsemisen kiinteän ja muuttuvan osan välinen suhde on oikeassa tasapainossa ja että siinä otetaan huomioon kuluttajien oikeudet ja edut. Käytössä olevien palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen tulisi lisäksi sallia, että muuttuvaa palkitsemista koskevaa politiikkaa harjoitetaan joustavasti, kuten tarjoamalla mahdollisuus jättää muuttuvat palkkiot tarvittaessa maksamatta.
- 1.8. Laitosten ei tulisi laatia tarpeettoman monimutkaisia järjestelmiä ja käytäntöjä eikä yhdistellä eri järjestelmiä ja käytäntöjä vaikeaselkoisesti.

2. Dokumentointi, tiedoksianto ja mahdollisuus tutustua tietoihin

- 2.1. Laitosten tulisi dokumentoida palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt, säilyttää asiakirjat tarkastuksia varten vähintään viiden vuoden ajan niiden viimeisestä käyttöpäivästä ja toimittaa ne pyydetessä toimivaltaisille viranomaisille. Asiakirjojen tulisi sisältää ainakin tiedot
 - a) laitoksen palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen tavoitteista,
 - b) palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen piiriin kuuluvista henkilöistä,
 - c) siitä, miten palkitsemisperiaatteet on toteutettu käytännössä ja erityisesti siitä, millaisin arviointiperustein mahdollisia muuttuvia palkkioita myönnetään.
- 2.2. Ennen kuin asiaankuuluvat henkilöt saavat luvan tarjota pankkituotteita ja -palveluja kuluttajille, heille tulisi tiedottaa selkeällä ja yksinkertaisella tavalla heihin sovellettavista palkitsemisperiaatteista ja -käytännöistä.
- 2.3. Palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä koskevien tietojen tulisi olla helposti kaikkien laitoksen asiaankuuluvien henkilöiden saatavilla.

3. Hyväksyntä

- 3.1. Laitoksen palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt hyväksyy hallitus, joka kantaa niistä myös viime kädessä vastuun.
- 3.2. Hallituksen tulisi pyytää mahdolliselta palkitsemiskomitealta neuvoa kysymyksissä, jotka koskevat näiden ohjeiden noudattamista laitoksen palkitsemisperiaatteissa ja -käytännöissä.
- 3.3. Jos laitokseen on perustettu säännösten ja sisäisten toimintaperiaatteiden noudattamista valvova toiminto, sen tulisi vahvistaa, että palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt ovat näiden ohjeiden mukaiset.
- 3.4. Palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä tulisi muuttaa vain hallituksen suostumuksella.

4. Seuranta

- 4.1 Laitosten tulisi tarkastaa palkitsemisperiaatteensa ja -käytäntönsä vähintään kerran vuodessa varmistaakseen, että näitä ohjeita noudatetaan. Erityisesti silloin, kun laitos havaitsee, että palkitsemisperiaatteiden ja -käytäntöjen suunnittelu aiheuttaa kuluttajien vahingoksi näiden ohjeiden 1.2 kohdassa tarkoitetun jäännösriskin, laitoksen tulisi arvioida tarkastuksen yhteydessä, onko jokin tällaisista jäännösriskeistä toteutumassa kuluttajien vahingoksi.

- 4.2 Jos tarkastuksessa havaitaan, etteivät laitoksen palkitsemisperiaatteet ja -käytännöt toimi tarkoitetulla tai säädetyllä tavalla, laitoksen tulisi muuttaa palkitsemisperiaatteensa ja -käytäntönsä näiden ohjeiden mukaisesti.
- 4.3 Laitosten tulisi ottaa käyttöön tehokkaita valvontamenetelmiä tarkistaakseen, että niiden palkitsemisperiaatteita ja -käytäntöjä noudatetaan, ja määrittääkseen ja ratkaistakseen tapaukset, joissa näitä ohjeita ei ole noudatettu.